

POSTANOWIENIE

Dnia 25 stycznia 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krystyna Bednarczyk

w sprawie z odwołania M. P.
od decyzji Wojskowego Biura Emerytalnego w L.
o zwrot nienależnie pobranych świadczeń,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw
Publicznych w dniu 25 stycznia 2008 r.,
na skutek skargi kasacyjnej organu rentowego od wyroku Sądu Apelacyjnego
z dnia 20 września 2007 r.,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.**
- 2. zasądza od organu rentowego na rzecz wnioskodawcy M. P. 340 zł (trzysta czterdzieści) tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wojskowe Biuro Emerytalne wniosło skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 20 września 2007 r. którym stwierdzono brak obowiązku wnioskodawcy M. P. zwrotu emerytury wojskowej pobieranej po zwolnieniu ze służby w okresie, za który następnie wypłacono mu uposażenie wobec uchylecia, jako sprzecznego z prawem, decyzji o zwolnieniu ze służby. Rozstrzygnięcie zostało oparte na podstawie art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (jednolity tekst: Dz.U. z 2004 r. Nr 8, poz. 66), który to

przepis określający warunki zwrotu wypłaconych świadczeń nie przewiduje sytuacji występującej w niniejszej sprawie. Organ rentowy oparł skargę kasacyjną na podstawie naruszenia prawa materialnego przez niezastosowanie art. 12 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i przyjęcie, że podstawę tego żądania stanowi przepis art. 48 tej ustawy. Wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania uzasadnił występowaniem istotnego zagadnienia prawnego na tle regulacji zawartej w art. 12 powołanej ustawy, który to przepis wymienia jako warunek uzyskania prawa do emerytury wojskowej zwolnienie ze służby wojskowej oraz regulacji zawartej w art. 48 zawierającej definicję świadczenia nienależnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje. Sąd Najwyższy nie rozpoznaje wszystkich skarg kasacyjnych lecz przyjmuje do rozpoznania tylko skargi wniesione w sprawach wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. Przepis ten wymienia cztery sytuacje, w których skarga może być przyjęta do rozpoznania: 1) w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, 2) istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujące rozbieżności w orzecnictwie sądów, 3) zachodzi nieważność postępowania, 4) skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. nakłada na stronę obowiązek uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Wniosek ten powinien odnosić się do jednej lub kilku z wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. sytuacji, przy czym nie jest wystarczające powtórzenie treści przepisu. W przypadku występowania istotnego zagadnienia prawnego należy sformułować to zagadnienie, w przypadku potrzeby wykładni prawa należy sprecyzować wątpliwości co do rozumienia treści przepisów prawa, w przypadku nieważności postępowania należy wskazać podstawę nieważności a przypadku twierdzenia, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, należy wskazać okoliczności przemawiające za oczywistą zasadnością skargi. Oceniając podstawy do przyjęcia lub odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania Sąd Najwyższy bada, czy wskazane przez skarżącego okoliczności występują w sprawie, z tym, że nieważność postępowania bierze pod rozwagę z urzędu niezależnie od wniosku strony (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

W niniejszej sprawie skarżący uzasadnia wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania występowaniem zagadnienia prawnego. W rzeczywistości skarżący

nie ma wątpliwości co do tego, że wypłacona wnioskodawcy emerytura nie odpowiada definicji nienależnego świadczenia w rozumieniu art. 48 ust. 1 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych. Wątpliwości dotyczą tego, czy w sytuacji, kiedy odpadła podstawa prawna świadczenia (wobec uchylecia decyzji o zwolnieniu ze służby warunek określony w art. 12 ustawy nie został spełniony), świadczenie powinno być uznane za nienależne i podlegające zwrotowi. Przedstawione wątpliwości nie dotyczą przepisów ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych, która w art. 48 ust. 1 zawiera własną definicję nienależnego świadczenia. Nie ma tu analogicznego do przepisu art. 410 § 2 k.c. uregulowania, zgodnie z którym świadczenie jest nienależne, jeżeli odpadła jego podstawa prawna. Na podstawie art. 48 ust. 1 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych wypłacone świadczenie podlega zwrotowi tylko w warunkach określonych w tym przepisie, nawet jeżeli w rozumieniu prawa cywilnego świadczenie to można nazwać nienależnym. Ewentualne wątpliwości w tej kwestii zostały wyjaśnione w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 11 października 2007 r., III UK 53/07, którym to wyrokiem Sąd Najwyższy oddalił skargę kasacyjną od wyroku zwalniającego od obowiązku zwrotu pobranej emerytury, wypłaconej w analogicznym stanie faktycznym, jaki występuje w niniejszej sprawie.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.